Pe teme de educație

DRAGOSTEA DE MESERIE

Consemnăm, cotidian, tot mai statornica împrietenire a tineretului cu sportul, aplaudăm cu căldură și prețuire victoriile repurtate de „tricolori" pe meridianele lumii și vedem astfel împlinite, din ce în ce mai bine, importantele sarcini încredințate de partid mișcării sportive din țara noastră. Componentă a procesului de educare comunistă, activitatea sportivă — de masă și de performanță — se cere, de aceea, privită nu numai prin oglinda cifrelor și clasamentelor, ci, în primul rînd, prin conținutul său social, educativ, prin victoriile realizate pe stadioane, dar și în afara lor, în acea neîntreruptă pregătire și perfecționare a tineretului, a tuturor cetățenilor, pentru muncă și viață, pentru îndeplinirea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Educației fizice și sportului îi revin — prin Hotărîrea de partid din 1973 — sarcini deosebite pentru a se integra organic în ansamblul muncii educative, contribuind astfel, tot mai activ, la formarea tinerei generații.

Catedra de jocuri sportive a Institutului pentru educație fizică și sport din București a luat frumoasa (și neobișnuita) inițiativă de a semăna cu perseverență în rîndurile studenților sămînța dragostei de meserie cu oarecare vreme înainte de a trece la exercitarea ei. Excelenta idee a și fost materializată, ea figurînd într-un aparent pretențios (dar în realitate judicios) program de acțiune, care-și propune cu larghețe în gîndire și curajul de a înfrînge inerția: **„educarea dragostei și a simțului de răspundere pentru profesiunea aleasă"**.

Asemenea inițiativă onorează o școală care a avut întotdeauna minți luminate și dascăli de înaltă ținută morală. Printr-un joc al analogiilor, ne vine acum în minte seria de „scrisori deschise", adresate prin revista „Educație fizică și sport" viitorilor „mentori de gimnastică" de către profesorul Virgil Rosală. Era acel serial tot o încercare de a îmbărbăta pe urmași — pe cărările întortocheate ale profesoratului — cu armele credinței în apostolatul meseriei, cu desaga experienței pusă la îndemîna celor proaspeți.

Este cert că fiecare absolvent al institutului nostru pleacă la drum, spre postul său de profesor de educație fizică, animat de cele mai bune intenții. El trebuie să fie convins de frumusețea misiunii sale de propagator al mișcării și exercițiilor fizice, de educator și formator al generațiilor tinere.

Toate cuvintele frumoase care i se pot spune viitorului profesor nu trebuie să-l facă însă a crede că drumul său este neted și curățat cu totul de spini. Adesea, debutantul în meserie pare descumpănit de faptul că în tîrgul sau la școala în care se află repartizat nu-s toate chiar „ca la carte", dotările nu-s la înălțimea idealurilor sale teoretice sau elevii nu se înscriu în parametrii fizici la care a visat... Asemenea decepție posibilă nu poate fi prevenită decît cu dragostea pentru profesiunea aleasă, cu muncă și răspundere față de misiunea asumată.

A-l educa în acest spirit pe viitorul profesor este o muncă nobilă în a cărei săvîrșire cadrele didactice de la I.E.F.S. nu trebuie să facă nici o economie de efort. De pe acum, inițiativa lor merită toate laudele.

—V. BĂNCIULESCU

LAUDA DE SINE...

Avem, dintotdeauna, un respect deosebit pentru cei care — adesea anonimi — muncesc cu pasiune și pricepere în domeniul sportului de masă, răspîndind larg ideea de mișcare în aer liber, de practicare a exercițiilor fizice. Este, am spune, o misiune socială care — avînd în vedere contribuțiile importante la întărirea sănătății, la educarea socialistă a maselor — oferă celui care o îndeplinește pe măsura cerințelor, satisfacții de o mare valoare morală. Sînt nenumărate exemplele care ni le oferă astăzi activitatea sportivă de masă, așezată tot mai mult pe baze trainice, reale și curățată de practici și mentalități învechite. SĂNĂTATEA POPULAȚIEI, EDUCAREA TINERETULUI SPORTIV SÎNT PROBLEME FUNDAMENTALE ale mișcării sportive, înțelese — la toate nivelurile — mai bine ca oricînd și situate, evident, în centrul preocupărilor tuturor factorilor cu atribuții în acest domeniu.

Cîteva excepții ne surprind, de aceea, și ne îngrijorează. Dintre acestea, ne oprim astăzi asupra unora care trebuie cît mai grabnic eliminate din munca organelor și organizațiilor sportive.

Se știe că, în urmă cu cîțiva ani, în sportul de masă a existat o dăunătoare „goană după cifre" și, de aici, practica aproape generală a raportării unor cifre fără acoperire, în fapt o dezinformare. S-au produs, de-atunci, îndeosebi după apariția Hotărîrii de partid din 1973, schimbări esențiale în stilul de muncă. *Din păcate, nu se poate spune, însă, că asemenea tendințe de umflare artificială a rezultatelor au dispărut complet din activitatea sportivă de masă. Recent, cu prilejul ședinței comune a comisiilor centrale de organizare a „Cupei tineretului" și a complexului polisportiv „Sport și sănătate", se sublinia, într-o informare sinceră, realistă, faptul că ORGANELE SPORTIVE DIN JUDEȚELE OLT ȘI BACĂU AU MANIFESTAT TENDINȚE DE DEZINFORMARE, DE MAJORARE NEJUSTIFICATĂ A REZULTATELOR, raportînd participarea a 206 000 și, respectiv, 150 000 de concurenți la întrecerile „Cupei tineretului", cifre cu mult peste realitățile existente. Mai mult, în cazul județului Bacău cifra raportată — 150 000 de participanți — apare incredibilă în condițiile în care cu* numai o săptămînă înainte, din acest județ se primise comunicarea că întrecerile din cadrul competiției nu au fost organizate decît în cîteva centre! *Ca majorări nejustificate au fost apreciate și unele cifre comunicate de județele BOTOȘANI — 27 000 de participanți la patinaj, CONSTANȚA — 25 000 de participanți la întrecerile de sanie etc.*

Cui folosește un asemenea mod de a gîndi și de a acționa? Oare, de dragul cifrelor, din dorința de a ocupa ORICUM un loc — necuvenit — fruntaș, trebuie să se recurgă la practici străine de etica socialistă a muncii?

Poate că nu este vorba de o practică INTENȚIONAT folosită, ci doar de ușurință în analiza, aprecierea și raportarea rezultatelor, dar și în această situație sînt necesare măsuri urgente de îmbunătățire substanțială a stilului de muncă. Pentru a nu se mai repeta cazurile amintite, sau altele — constatate în desfășurarea aceleiași competiții — referitoare la unele județe (Suceava, municipiul București, Sibiu) *care, nu știm din ce motive, au prezentat, la finalele de schi sau șah, sportivi legitimați și cu clasificare,* CONTRAR UNEIA DIN PREVEDERILE PRINCIPALE ALE REGULAMENTULUI „Cupei tineretului".

Se cere, în general, mai puțină (chiar deloc) laudă și mai multă muncă. Dar cînd te lauzi cu ceea ce nici n-ai făcut?... Vorba proverbului: „Lauda de sine..."

Dan GĂRLEȘTEANU

„63 jumătate" și bacalaureatul

L-am întîlnit zilele trecute pe Antoniu Vasile, sportivul care a prilejuit atîtea bucurii iubitorilor boxului din țara noastră. Alerga înfierbîntat pe aleile parcului Dinamo. Era înfofolit în... șapte treninguri și cu două fulare înfășurate în jurul gîtului, semn că din nou e în conflict cu propria greutate.

— Ce mai faci, Antoniu?

— Mulțumesc, aș spune chiar foarte bine, dacă nu ar fi problema siluetei — răspunde zîmbind.

— Participi la „Turneul primăverii"?

— Se poate să stau acasă? Încă nu mi-am pus mănușile în cui, deși federația m-a cam uitat. Ce, nu puteam să boxez și eu, măcar în meciul de la Galați?

— La ce categorie, Antoniu?

— La 63 jumate, de exemplu. Teribil de curios aș fi fost să-l văd pe Beyer cum se descurcă în fața veteranului echipei Dinamo...

...Veteranul echipei Dinamo. Asta ne amintește că Antoniu Vasile este acum cel mai vîrstnic dintre pugiliștii echipei din Șos. Ștefan cel Mare. Va împlini în curînd 32 de ani.

— De cîți ani faci box, Antoniu?

— Dacă e s-o luăm de la început de tot, de vreo 15 în total și de 12 la Dinamo. Au trecut anii. Dar nu au trecut pe lîngă mine așa fără rost, gîndesc eu. Am avut multe bucurii...

— La ce te gîndești?

— La box, în primul rînd. Am iubit mult mănușile astea afurisite și nu știu cum se face că și acum, cînd a venit tineretul peste mine, pasiunea rămîne tot atît de vie. Mă gîndesc la titlurile de campion național, la medaliile cucerite în întrecerile internaționale. Un „of", cum se spune, a rămas finala aceea a „europenelor" de la Madrid, după care am rămas plîngînd cu medalia de argint în mînă... Am făcut și greșeli din cauza boxului. Eram în anul II la o școală profesională, la Brăila, și m-am retras. Am reparat, însă, nesocotința asta, la București, înscriindu-mă la liceu. Anul trecut, în toamnă, am luat bacalaureatul. Împreună cu Cuțov cel mare. Ce fericiți am fost amîndoi...

Ne-a mai vorbit Vasile despre fetița lui, Liliana, despre colegii săi, foștii boxeri Ion Olteanu și Gheorghe Vlad cu care lucrează la Serviciul circulației din I.M.M.B. și, bineînțeles, despre turneul de săptămîna viitoare. Apoi și-a continuat alergarea. Din treningul său ieșeau aburi. Semn că în curînd... silueta despre care vorbea Antoniu Vasile va ajunge la „63 jumate".

Petre HENȚ

„VOI AVEȚI NEVOIE DE MINE..."

Acum cîtva timp, în sezon „mort" pentru sporturile nautice, lumea canotajului nostru afla — nu fără uimire — de o măsură deosebit de severă: excluderea campionului european Ilie Oanță din lotul reprezentativ! Ce se întîmplase de fapt?

Elogiat în paginile tuturor publicațiilor sportive din țara noastră, după frumosul succes obținut la C.E. de la Moscova, tînărul schifist dinamovist începuse să-și dea aere de vedetă, să privească de sus, cu superioritate, nu numai la colegi, ci și la antrenorul care-l călăuzise cu dragoste și răbdare pe drumul consacrării. În plus, prezent la tabăra de pregătire din Poiana Brașov, împreună cu toți ceilalți componenți ai lotului reprezentativ, Ilie Oanță se dovedise deseori indisciplinat, nerespectînd programul de odihnă și antrenament, avînd întotdeauna ceva de obiectat. Leitmotivul campionului european era: „Voi aveți nevoie de mine..."

Și lumea (colegi, antrenori, federație) a răbdat, i-a trecut cu vederea, un timp, aceste ieșiri, pînă cînd s-a convins că lucrurile se agravează din ce în ce. Atunci au început observațiile, sfaturile prietenești, ultimatumurile; dar Oanță rămînea, imperturbabil, la atitudinile lui.

Așa a venit sancțiunea, aspră, exemplară, curajoasă, educativă: întrunit într-o ședință, Biroul federal a hotărît excluderea lui Ilie Oanță din lotul reprezentativ. Și Ilie Oanță s-a văzut îndepărtat de echipă, de colegi și de antrenor, s-a văzut lipsit pînă și de coechipierul lui de barcă, Dumitru Grumezescu. Concepția „Voi aveți nevoie de mine" s-a dovedit falsă, eronată, iar Oanță — trezit la realitate prin „dușul rece" care i s-a administrat — a înțeles, în fine, drumul pe care trebuie să pășească. S-a reîntors pe acest drum în liniștea bacului din parcul Dinamo, singur, fără colegi și fără antrenor, luptînd doar cu el însuși pentru a redeveni sportivul stimat și apreciat de altădată. După o lună de muncă solitară și de temeinică reflectare asupra situației, Ilie Oanță a prezentat la federație o cerere în care ruga să fie reprimit în lot, luîndu-și angajamentul că va fi exemplu pentru toți ceilalți. Și federația i-a dat prilejul să dovedească acest lucru, ridicîndu-i sancțiunea.

În momentul de față, Ilie Oanță a redevenit sportivul modest, liniștit, respectuos și disciplinat de astă toamnă. Există, deci, premise că la „mondialele" de anul acesta să se numere din nou printre laureați...

Horia ALEXANDRESCU

REÎNTOARCERI...

Un drum (greșit) întrerupt la timp

Nu se îndoia nimeni de talentul acestui băiat. De fapt, acesta fusese atu-ul principal care a determinat promovarea sa de la Laromet în echipa de tineret-rezerve a clubului Dinamo. Dar jucătorul „de perspectivă", cu o constituție fizică excelentă pentru fotbal (1,85 m, 80 kg), cu îndemînare remarcabilă și inteligență în teren, n-a evoluat în formația dinamovistă decît de șapte ori. **„Poate că n-a fost înțeles, poate că s-au cerut de la el rezultate imediate"**, au zis unii. Și **Mihai Iorga**, pentru că despre el e vorba, s-a transferat la echipa studenților bucureșteni, la „Regie". Dar și aici, începutul n-a fost deloc favorabil, ba, presupusa ascensiune s-a frînt în mod brusc, neașteptat. A jucat la „tineretul" lui Sportul studențesc doar cinci partide, după care a fost scos disciplinar din lot, aproape un an, mai precis pînă în noiembrie 1973. Motivul?

Mulți spuneau că lui Iorga îi place muzica ușoară. Că are voce și cîntă frumos. Ne-a confirmat și el această pasiune. Ceea ce nu-i rău. Dar, de dragul muzicii și al grupului de prieteni, el își neglija nu numai obligațiile sportive. dar chiar viața personală avea de suferit.

Ce era de făcut? Dacă indiferența față de acest caz ar fi continuat, la 22 de ani, Iorga ar fi rămas un jucător suspendat din activitate, cu tot talentul lui. Au intervenit însă antrenorul echipei de tineret. **profesorul Mircea Rădulescu**, și vicepreședintele clubului. **N. Irimie**, care cu migală, interes și simț pedagogic au încercat să-l readucă pe drumul cel bun. Desigur misiune deloc ușoară. Dar cînd cineva vrea, nu se poate să nu izbutească ceea ce și-a propus. Mai ales că Iorga nu era o fire impulsivă, refractară, ci, mai de grabă, ușor influențabilă. Cei doi, ca și secția de fotbal a clubului, s-au apropiat de el, i-au făcut un program aparte, i-au controlat mai îndeaproape activitatea din afara clubului. Apropierea celor doi a găsit ecou în sufletul jucătorului. Apoi, văzînd în Iorga un real talent, chiar **Angelo Niculescu** a început să vegheze asupra „cazului". Bine pregătită, perioada precompetițională a fost folosită cu eficiență și Iorga a absolvit acest nedeclarat examen cu bine. Acum, în cadrul primului lot al echipei studențești, în care a fost promovat, Iorga se comportă la nivelul exigențelor reputatului antrenor, își vede și de facultate. pentru că este student în anul II la I.E.F.S. „Și dacă se va pregăti cu aceeași seriozitate și ambiție, spunea A. Niculescu, Iorga poate **devení un al doilea Radu Nunweiller în fotbalul nostru**". Deocamdată este titular al echipei Sportul studențesc. A cîștigat fotbalul dar mai important ni se pare faptul că Mihai Iorga și-a înțeles menirea. Ne mărturisea zilele trecute că va face totul să nu-l dezamăgească pe prof. Angelo Niculescu, pe toți aceia care au manifestat încredere în el.

Aceasta este scurta... istorie a unui fotbalist pe care simțul pedagogic al unor antrenori, ce și-au înțeles menirea de educatori, l-au readus unde era așteptat.

Constantin ALEXE

UNDE MERGEM?

BASCHET: Sala Constructorul, de la ora 9.30: Olimpia — Voința Tg. Mureș (f. A), Constructorul — Crișul Oradea (f. A); sala Giulești, de la ora 10.30: Politehnica — Politehnica Cluj (m. A), Rapid — I.C.H.F. (m. A).

FOTBAL: Stadionul Republicii, ora 16: Sportul studențesc — „U" Cluj (Divizia A); teren Politehnica, ora 11: Sportul studențesc — „U" Cluj (tineret-rezerve); teren Autobuzul, ora 11: Autobuzul — C.S. Tîrgoviște (div. B); teren Olimpia, ora 12.30: Unirea Tricolor — Laromet; teren Sirena, ora 11: Sirena București — Dinamo Slobozia; teren Metalul, ora 11: Electronica — Olimpia Giurgiu; teren Ghencea, ora 11: Șoimii Tarom — Argeșul Mihăilești; teren T.M.B., ora 11: T.M.B. — Fl. Roșie; teren Laromet, ora 11: Tehnometal — I.O.R. (meciuri în cadrul diviziei C).

POLO: Bazinul Floreasca, de la ora 10: Școlarul — Rapid, Dinamo — Politehnica Cluj și Progresul — Voința Cluj (Divizia A).

RUGBY: Stadionul Olimpia, ora 9: Sportul studențesc — Farul Constanța (Divizia A); Terenul Gloria, ora 10: Gloria — Politehnica Iași (Divizia A).

VOLEI: Sala Giulești, de la ora 8: Confecția — Locomotiva și Electra — Delta Tulcea (B. m); Sala Flacăra roșie, ora 10: Confecția — Tomistex Constanța (B. f).

NOUTĂȚI EDITORIALE ȘAHISTE

În editura „Stadion" se află în curs de apariție cartea *„Compoziția șahistă în România"*, concepută și redactată de Emilian Dobrescu și Virgil Nestorescu, doi dintre specialiștii consacrați ai șahului artistic de la noi. Lucrarea, care este o istorie și o antologie a acestei ramuri a șahului, cuprinde o privire de ansamblu asupra tuturor genurilor de compoziție șahistă: probleme, studii, probleme feerice. Autorii cărții, Emilian Dobrescu și Virgil Nestorescu, cunoscuți și pe plan internațional, au obținut recent premiul întîi pentru un studiu cu care au luat parte la concursul organizat de revista poloneză *„Szachy"*. De asemenea, Emilian Dobrescu a ocupat primul loc la concursul de studii și probleme „Turneul solidarității", organizat în orașul iugoslav Skoplje, cu prilejul Olimpiadei șahiste.

★

La editura „Stadion" se află sub tipar o altă carte așteptată cu interes — *„Meciul secolului"* (este vorba de meciul pentru titlul mondial dintre Robert Fischer și Boris Spasski), lucrare datorată maestrei internaționale Elisabeta Polihroniade și ing. Constantin Ștefaniu.

fotbal

TREI MOMENTE DECISIVE

U. T. ARAD	1(0)
STEAUA	0(0)

Stadionul U.T.A.; teren acceptabil; timp admirabil pentru fotbal; spectatori, aproximativ 15 000. A marcat: BROȘOVSCHI (min. 75). Raport de cornere: 6—4. Raportul șuturilor la poartă: 15—10 (pe spațiul porții: 9—4).

U.T.A.: Iorgulescu — **BIRAU**, Kukla, Pojoni, **POPOVICI** — Purima, **BROȘOVSCHI, DOMIDE** — Axente, **KUN**, Sima (min. 70: Trandafilon).

STEAUA: COMAN — SĂTMĂREANU, Ciugarin, Sameș, Cristache — **DUMITRU**, Iovănescu, **ION ION** — Pantea (min. 70: Tătaru), Năstase, **IORDĂNESCU.**

A arbitrat NICOLAE RAINEA (Bîrlad) ★★★★, ajutat la linie de T. Vass (Oradea) și T. Leca (Brăila).

Cartonașe galbene: Iordănescu, Ion Ion, Domide, Broșovschi.

Trofeul Petschovschi: 9.

La tineret-rezerve: 2—0 (1—0).

ARAD, 16 (prin telefon).

Cum majoritatea dintre dumneavoastră ați văzut meciul pe micul ecran, vom lăsa pe planul al doilea descrierea fazelor acestei întreceri, de mare tradiție și rivalitate, care este U.T.A. — Steaua. De altfel, timpul excepțional și atractivitatea disputei au făcut ca stadionul să fie arhiplin, deși arădenii puteau profita de împrejurarea că întîlnirea ajungea, prin intermediul televiziunii, și în casele lor.

Partida, în ansamblu, va trebui apreciată ca bună, deși a avut în prima jumătate a reprizei secunde o perioadă de acalmie. U.T.A. s-a dispus în teren după tradiționala ei așezare, în care rolul ofensiv al mijlocașilor Domide și Broșovschi este foarte accentuat, incluzîndu-i în fapt pe cei doi într-o linie de atac cu cinci componenți. Apărarea a respectat un marcaj om la om în zonă, antrenorul Jurcă știind că atacanții adverși sînt foarte tehnici și abili, ei fiind în stare să-i joace o festă. Dincolo, Steaua a continuat aplicarea ideii apărare om la om pe tot terenul, misiune cerută în mod special lui Ciugarin (umbra lui Kun). Sătmăreanu (Sima), Iovănescu (Domide), Cristache (Axente), Ion Ion (Broșovschi). În marea majoritate a întîlnirii, bucureștenii s-au achitat cu bine de sarcinile defensive, beneficiind și de contribuția substanțială a lui Coman.

Din cauza acestei foarte exacte apărări, la care s-au adăugat și momentele de imprecizie din situațiile favorabile ale primei reprize, arădenii n-au putut concretiza superioritatea lor teritorială demonstrată în primele 45 de minute de joc. A existat, am putea spune, un prim moment psihologic al meciului, acela din min. 22, cînd Kun și, imediat, Domide au ratat înscrierea golului. Vine apoi „momentul Steaua", înregistrat după pauză, cînd — sesizînd avansata poziție a mijlocașilor arădeni, acei atacanți în fapt de care vorbeam — Steaua a înaintat viguros cu linia sa de mijloc și a preluat frînele jocului pentru aproximativ un sfert de oră. În această perioadă s-a consumat momentul ei psihologic (min. 74), cînd Ion Ion, liber la 8 metri de poartă, a pasat în loc să șuteze. U.T.A. va reveni, însă, puternic (pasele au căpătat mai multă precizie în ultimul sfert de oră) și ea a putut să-și concretizeze, în acest final, superioritatea de ansamblu din întreaga partidă: **Domide îl lansează pe Axente, urmează o centrare, Broșovschi „agață" în ultima clipă mingea și șutează sus, în colțul din stînga lui Coman: 1—0** (min. 75).

Atacurile gazdelor se vor succede pînă la fluierul final, în min. 80 arbitrul anulînd, în mod just, un gol marcat de Trandafilon, deoarece mingea depășise suprafața de joc în faza anterioară.

Așa s-a terminat un meci în care învingătorii merituoși au luptat enorm pentru cele două puncte, deoarece adversarii i-au solicitat din plin, dîndu-le o replică viu susținută.

Eftimie IONESCU

Tradiția și-a spus din nou cuvîntul!

RAPID	1(1)
STEAGUL ROȘU	1(1)

Stadionul Giulești: teren moale; timp bun de joc; spectatori aproximativ 12 000. Au marcat: ANGHEL (min. 16) și NEAGU (min. 40). Raport de cornere: 10—3. Raportul șuturilor la poartă: 10—11 (pe spațiul porții: 3—5).

RAPID: Răducanu — **POP, GRIGORAȘ**, Fl. Marin, Bartales — Angelescu, **MARIN STELIAN** — Petreanu (min. 61 **NĂSTURESCU**), Savu, Neagu, Manea (min. 80 Rîșniță).

STEAGUL ROȘU: Purcaru — **HÎRLAB, JENEI**, Naghi, Anghelini — Cadar, **ȘERBĂNOIU, GHERGHELI** — Anghel, **PESCARU**, Györfi.

A arbitrat OTTO ANDERCO ★★★★★, ajutat la linie cu greșeli de I. Boroș (Timișoara) și bine de I. Hristea (Alexandria).

Cartonașe galbene: Grigoraș, Anghelini.

Trofeul Petschovschi: 9.

La tineret-rezerve: 2—1 (0—1).

Nici de astă dată giuleștenii n-au reușit să se impună pe propriul lor teren și să-și ia o revanșă după care tînjesc de multă vreme în fața unui adversar care le-a inspirat întotdeauna un fel de teamă greu de explicat, formația stegarilor brașoveni. Și asta în ciuda faptului că echipa antrenată de N. Proca se prezenta pe terenul de joc handicapată de absența a doi titulari de bază, ambii apărători, M. Olteanu și Mateescu.

Tradiția și-a spus însă și de astă dată cuvîntul, Steagul roșu reușind să smulgă feroviarilor bucureșteni un punct prețios, muncit și pe deplin meritat. Deși nu a lipsit prea mult să și le adjudece pe amîndouă, dacă cu 7 minute înainte de finalul partidei Pop n-ar fi salvat in extremis o minge trimisă de Gergheli peste Răducanu spre poarta goală! Dar, obiectiv privind lucrurile, așa ceva ar fi fost indiscutabil nedrept, în raport cu desfășurarea de ansamblu a ostilităților, cu perioadele de dominare ale fiecărei formații și mai ales cu numărul de acțiuni ofensive convertibile în gol.

Oaspeții au fost mai buni în prima repriză, s-au mișcat cu ușurință, au pasat mai mult și mai precis, s-au repliat la timp în apărare și au atacat variat. Efectul superiorității brașovene n-a întîrziat să se înscrie și pe tabela de marcaj: în min. 16 Gergheli îl angajează bine în adîncime pe Györfi, care se îndreaptă perpendicular pe poarta apărată de Răducanu și șutează puternic pe jos din viteză. Răducanu scapă mingea, intervine neinspirat la balon și Bartales, din piciorul căruia Anghel, atent, reia de la cîțiva metri în plasă. Golul acesta, căzut într-un moment în care giuleștenii se străduiau să construiască o acțiune ceva mai consistentă, le-a turnat parcă plumb acestora în picioare și a dat în schimb aripi formației oaspe care atacă. În continuare, susținut, creînd numeroase ocazii de gol. Cele mai clare au fost acelea din min. 21, cînd Pescaru este oprit în drum spre gol, neregulamentar, de Grigoraș și, din min. 33, cînd o acțiune frumoasă Anghel—Șerbănoiu este respinsă cu greu în corner în ultimă instanță prin intervenția lui Grigoraș. Se părea că, cel puțin pînă la pauză, scorul va rămîne neschimbat. Dar, pe fondul dominării brașovene, Rapid are o scînteie de luciditate în min. 40, cînd balonul excelent purtat pe traiectoria Savu—M. Stelian—Neagu este catapultat de ultimul sub bara porții lui Purcaru.

În partea a doua a întîlnirii este rîndul rapidiștilor să domine, cu autoritate chiar, mașinîndu-și adversarul în jumătatea proprie de teren. Acesta însă se apără cu exactitate reușind să mențină, pînă în final, egalitatea pe tabela de marcaj, nu însă și fără ajutorul atacanților giuleșteni care, lipsiți de calm, forță și inspirație, se întrec în greșeli, irosind cîteva situații favorabile și ratînd însăși victoria.

Mihai IONESCU

ACTIVITATEA ECHIPEI REPREZENTATIVE ÎN DISCUȚIA BIROULUI F.R.F.

Acum, cînd au mai rămas foarte puține zile pînă la primul meci al „tricolorilor", din dificila suită de confruntări pe care le au în program pentru sezonul de primăvară, este firesc ca problemele echipei naționale (pregătire, structură a lotului, stil de joc, disciplină etc.) să intereseze pe toți iubitorii fotbalului, dar — în primul rînd — pe cei care au principala răspundere în această privință, tehnicienii federației și, în ultimă instanță, Biroul F.R.F.

În acest sens, vineri seara, pe ordinea de zi a obișnuitei ședințe a Biroului federal, a figurat — ca unul din punctele principale — **discutarea comportării necorespunzătoare pe care echipa reprezentativă a avut-o în jocul de verificare de miercuri cu Admira Wacker**, precum și unele **măsuri pentru o cît mai bună reprezentare a fotbalului românesc în partida de la 23 martie, la Paris, cu Franța, ca și în cele următoare, cu Brazilia, Argentina, Grecia și Olanda**, suită cu atît mai dificilă cu cît doar un meci (cel cu fotbaliștii eleni) se dispută la București.

Prezentînd o informare asupra meciului cu Admira, antrenorul Valentin Stănescu a arătat mai întîi că una din carențele cu care s-a pornit „din start" în acest an a fost **inexistența unui real și eficient program de omogenizare**, el neavîndu-i la dispoziție pe selecționabili decît 9 zile pentru cele două jocuri din Turcia și — după o întrerupere de peste 40 de zile — alte 2—3 zile pentru meciul din Austria. „**În asemenea condiții** — a spus antrenorul echipei naționale — **este foarte greu să vorbim despre o omogenizare, despre perfecționarea unei idei de joc, mai ales în situația promovării în lot a atîtor jucători tineri, noi**".

S-a arătat, de asemenea, că meciul cu Admira a scos în evidență tocmai lacune de omogenizare, mai ales că jocul a fost început de o formație cu 11 jucători aparținînd de 9 cluburi! Dacă din punct de vedere al pregătirii fizice propriu-zise, al rezistenței în regim de viteză, prestația „tricolorilor" a fost satisfăcătoare, în schimb în ce **privește tehnica în regim de viteză s-au semnalat multe deficiențe.** În ansamblu, Valentin Stănescu a apreciat că amicalul de miercuri a fost **neconcludent** în perspectiva apropiatei partide cu Franța.

În altă ordine de idei, mai generală, el a expus Biroului federal punctul de vedere că, în ultima vreme, se manifestă **slăbiciuni în ceea ce se cheamă, de obicei, „politica echipei naționale"** în raport cu atitudinea unor cluburi și a propus — pentru o mai constantă și mai temeinică activitate a lotului — ca **de două ori pe lună, în zilele de miercuri cînd programul competițional permite, să convoace lotul pentru ușoare meciuri de verificare și omogenizare.**

Nu vom face o expunere asupra numeroaselor discuții purtate, vom remarca însă că **punctele de vedere ale membrilor Biroului federal au fost convergente, în sensul necesității de a se acționa cu mai multă fermitate pe linia întăririi muncii la echipa națională pe toate planurile.**

Președintele F.R.F., tov. **Mircea Angelescu**, a arătat că sezonul de toamnă n-a scos la iveală mari personalități fotbalistice, cu care să se construiască rapid o nouă echipă națională. De altfel — a spus vorbitorul — **nici nu este vorba, la propriu vorbind, despre o NOUĂ echipă națională, ci despre necesitatea unor transformări, mai mult sau mai puțin profunde, mai rapide sau mai lente, cu atît mai mult cu cît modificările ce se operează trebuie făcute, prin forța lucrurilor, „în focul unor bătălii" cărora trebuie să le facem față și pe care nu ne este indiferent cum le absolvim.** În acest spirit, este evident că încercarea de a se acredita ideea că ne aflăm, în această primăvară, în fața unui „sezon de tranziție" trebuie combătută. Adevărul este că **un program ca cel din actualul sezon nu poate fi „de tranziție" ci, dimpotrivă, prin valoarea adversarilor și ecoul internațional al meciurilor, cuprinde obiective în sine, de prestigiu**. Referindu-se la meciul cu Franța, de exemplu, președintele F.R.F. a arătat că echipa noastră nu-și poate propune alt obiectiv decît victoria.

Trecîndu-se la unele aspecte legate de **ideea de joc**, Biroul federal a apreciat că în această privință nu s-a făcut pînă acum prea mult, că este un domeniu în care se manifestă ezitări, inconstanță. S-a cerut antrenorilor echipei naționale ca, în colaborare cu președintele Colegiului de antrenori, N. Petrescu, să se aducă urgente **clarificări**. Între alte probleme discutate, sub acest aspect, s-a pus întrebarea dacă modelul nostru de echipă (bineînțeles, pe plan tactic) trebuie să fie cel din meciul cu Finlanda, adesea invocat, sau cel care a dat rezultate, în anii anteriori, în deplasare. Opiniile au înclinat spre cel de-al doilea punct de vedere, avîndu-se în vedere faptul că echipa națională joacă în acest sezon patru meciuri pe teren advers.

Referindu-se la unele cazuri negative, care și-au făcut apariția în ultimul timp, președintele F.R.F. a făcut constatarea că **unele cluburi au început să încalce obligațiile lor față de echipa națională, față de fotbalul și prestigiul sportului românesc**. Eschivarea de la convocările lotului, ignorarea intereselor generale în favoarea unor interese de club, constituie abateri ce nu pot fi tolerate. Biroul federal, a anunțat tov. Mircea Angelescu, este hotărît să nu treacă cu vederea neprezentarea la lot a lui **Dumitru** (care în aceeași zi a jucat însă la club), pentru că asemenea **acte creează un proces de erodare a lotului național, de diminuare a autorității antrenorului de lot**. De asemenea, se vor lua măsuri exemplare și în cazul lui **Dobrin** (care — pe baza unor argumente neserioase — se eschivează de la obligațiile oricărui fotbalist față de lotul național). dacă acest jucător nu-și va revizui atitudinea pe care o manifestă în ultimul timp față de convocarea sa la lot.

În încheierea discuțiilor privind echipa națională s-a adoptat planul de pregătire pentru meciul de sîmbătă de la Paris, pe care — în liniile sale generale — l-am publicat ieri.

ANTRENORUL VALENTIN STĂNESCU VA URMĂRI MECIUL R.F. GERMANIA — SCOȚIA

Miercuri 27 martie, echipa reprezentativă a R.F. Germania, va susține un joc amical, la Frankfurt pe Main, în compania selecționatei Scoției, care, așa cum se știe, face parte din aceeași grupă cu România, a IV-a preliminară a campionatului european.

La această întîlnire va asista și antrenorul echipei noastre naționale, **Valentin Stănescu.**

La 28 martie, la Pitești MECI ÎNTRE ECHIPELE REPREZENTATIVE DE JUNIORI ALE ROMÂNIEI ȘI BRAZILIEI

Așa cum am mai anunțat, selecționata de juniori a României va întîlni la 28 martie, la Pitești, reprezentativa similară a Braziliei.

Deoarece formația oaspete și-a anunțat sosirea în țară pentru ziua de 22 martie, conducerea lotului brazilian a solicitat forului nostru de specialitate un al doilea meci.

Membrii susținători și suporterii Rapidului sînt convocați pentru marți 19 martie, la ora 18, în sala clubului uzinelor Grivița Roșie.

LICEUL DE FOTBAL BACĂU — M.K.S. LODJIANKA LODZ (R.P. POLONĂ) 0-0

Sosiți în țară la invitația Liceului de fotbal din Bacău, juniorii polonezi au susținut primul lor joc cu echipa liceului gazdă.

Meciul, în general, viu disputat și presărat cu multe faze spectaculoase, s-a încheiat cu un echitabil rezultat de egalitate 0—0. A condus bine P. Gherfași (Bacău).

Ilie IANCU—coresp. jud.

La Passau, în preliminariile U. E. F. A. putea fi 1-1!

R. F. GERMANIA — ROMÂNIA (JUNIORI) 1-0 (1-0)

PASSAU, 16 (prin telefon). Astăzi după-amiază, pe stadionul Dreifüsse din Passau, în prezența a circa 10 000 de spectatori, pe o vreme umedă și un teren ușor alunecos, s-a disputat prima manșă a dublei confruntări dintre juniorii români și vest-germani contînd pentru preliminariile turneului U.E.F.A., ediția 1974. A fost — așa cum am afirmat-o în repetate rînduri — un meci foarte greu pentru tinerii noștri jucători, echipa gazdă intrînd pe teren hotărîtă să ia un avantaj substanțial pentru returul ce se va disputa la 3 aprilie. Și după cum a început jocul, totul părea să confirme intențiile formației R.F. Germania, care în min. 10 a și deschis scorul: Del Haye — o extremă de mare viteză — a demarat pe partea dreaptă și a centrat precis în fața porții echipei noastre, mingea a ajuns la fundașul Mamajewski, urcat impetuos în atac, care a reluat fulgerător în plasă, înscriind imparabil. Golul i-a ambiționat mult pe jucătorii noștri. Surprinzînd pe toată lumea, ei au început să joace din ce în ce mai bine, Balaci trăgînd — pur și simplu — echipa după el în atac. Șuturile destul de puternice, dar imprecise au... curs la poarta lui Dreher, vigilența acestuia fiind încercată rînd pe rînd de Balaci (min. 17, 20 și 26), Grosu (min. 11, 35), Surenghin (min. 26) Leac (min. 31). În min. 28, Hurloi a șutat formidabil de la circa 25 de metri, Dreher a scăpat mingea pe care apoi cu un ultim efort a reușit s-o împingă în corner. În această primă repriză, juniorii vest-germani au avut doar o mare ocazie de a-și mări avantajul, în min. 25, cînd Wohlfahrt, nesupravegheat de Cotigă, a șutat puternic din mijlocul careului, dar peste poarta lui Moraru.

După pauză, echipa noastră a trecut printr-o perioadă dificilă, mai ales între minutele 50—60. Moraru, Agiu, Popa, Hurloi, Elisei au avut cîteva intervenții salutare la atacurile foarte rapide ale lui Michelberger, Nickel, Abramczik și Del Haye. Apoi, după ce furtuna a trecut, am notat în ultima parte a meciului patru mari ocazii ale echipei noastre, ratate de Balaci (min. 62 și 75) și Grosu (min. 72 și în min. 79, ultima dată atacantul central ajungînd față în față cu portarul gazdelor; a ezitat cîteva fracțiuni de secundă, iar cînd s-a hotărît să șuteze a făcut-o fără discernămînt, trăgînd în portar). Putea fi 1—1. Echipa noastră ar fi meritat cu prisosință un asemenea rezultat, luptînd exemplar în fața unui adversar deosebit de puternic.

A arbitrat bine Ioseph Jegel (Austria).

R.F. Germania: Dreher — Salewski, Thiele, Förster, Mamajewski — Diefenbach, Nickel, Michelberger — Del Haye, Abramczik, Wohlfahrt.

ROMÂNIA: Moraru — Cotigă, Agiu, Popa, Elisei — Leac, Hurloi, Balaci, Surenghin, Grosu, Vrînceanu.

Laurențiu DUMITRESCU